

## Πρόσκληση/Δελτίο Τύπου

### **Η επικοινωνία στο απόσπασμα: Κρίση, παραπληροφόρηση, απολύσεις στα ΜΜΕ**

Ημερίδα στο Πανεπιστήμιο Αθηνών

Μπροστά στη δραματική κατάσταση της γενικότερης κρίσης, της παραπληροφόρησης και των γενικευμένων απολύσεων στα ΜΜΕ, σας καλούμε να λάβετε μέρος στην ημερίδα που οργανώνουν τα εργαστήρια *Νέων Τεχνολογιών, Οπτικοακουστικό και Τεχνών και Πολιτιστικής Διαχείρισης* του Τμήματος Επικοινωνίας και Μ.Μ.Ε. του Πανεπιστημίου Αθηνών με τίτλο:

*«Η επικοινωνία στο απόσπασμα: Κρίση, παραπληροφόρηση, απολύσεις στα ΜΜΕ».* Στην εκδήλωση αυτή, που θέλει να είναι μια συμβολή στην απαραίτητη επικοινωνία, αλληλεγγύη και κοινή δράση, θα παρέμβουν απολυμένοι/ες και εργαζόμενοι/ες δημοσιογράφοι, πανεπιστημιακοί δάσκαλοι/ες και φοιτήτριες/φοιτητές.

Η ημερίδα θα γίνει στο **Αμφιθέατρο Δρακόπουλου**, στο κεντρικό κτίριο του Πανεπιστημίου Αθηνών (**Πανεπιστημίου 30**), την **Τρίτη 22 Νοεμβρίου 2011, 12-4 μ.μ.**

\*\*\*

*Η επικοινωνία στο απόσπασμα: Κρίση, παραπληροφόρηση, απολύσεις στον Τύπο*

Η κρίση, η παραπληροφόρηση και οι απολύσεις στον Τύπο και στα άλλα Μέσα δεν μπορεί σήμερα να αποτελούν απλώς ένα αντικείμενο θεωρητικών ακαδημαϊκών αναφορών. Στις λέξεις αυτές συμπυκνώνεται μια κατάσταση συντέλειας που όλο και πιο πολλοί άνθρωποι βιώνουν ως προσωπικό δράμα. Στην πρώτη γραμμή είναι οι όλο και περισσότεροι απολυμένοι και εκείνοι, ακόμα περισσότεροι ενδεχομένως, που είναι περίπου βέβαιο ότι θα ακολουθήσουν προσεχώς. Πλάι σε αυτούς υπάρχουν όσοι φυτοζωούν και ταπεινώνονται σε συνθήκες μαύρης εργασίας, όπου τους αρνούνται δίκαιη αμοιβή, ασφάλιση και αξιοπρέπεια. Και ακόμη οι φοιτητές και φοιτήτριες των Τμημάτων Μέσων και Επικοινωνίας που αγωνιούν όχι μόνον για το επαγγελματικό τους μέλλον αλλά και για την κοινωνία στην οποία θα προσπαθήσουν να ζήσουν, έχοντας βιώσει ήδη πολλοί από αυτούς τους ανήθικους όρους της μαύρης εργασίας ή ακόμα ενδεχομένως, έχοντας χρησιμοποιηθεί ως φτηνή εργατική δύναμη εναντίον των υπό απόλυσιν συναδέλφων τους.

Τα δραματικά προβλήματα που ζούμε δεν είναι μόνον οικονομικά αλλά και επικοινωνιακά, κοινωνικά, πολιτικά, πολιτισμικά. Ειδικότερα, το επικοινωνιακό τοπίο της Ελλάδας αλλάζει, οι σταθερές καταρρέουν μέσα σε μια κρίση που καταργεί όσα έμοιαζαν ακλόνητα δεδομένα. Οι σχέσεις αλληλεξάρτησης και διαπλοκής των Μέσων με τους άλλους πόλους εξουσίας διαφοροποιούνται, βασικές πηγές χρηματοδότησης, όπως η διαφήμιση και οι φανερές και κρυφές κρατικές παροχές, στερεύουν. Ταυτόχρονα, μέσα σε ένα κλίμα όπου η δημοκρατία περιορίζεται όλο και πιο πολύ ακόμα και στα λόγια, η παραπληροφόρηση

εντείνεται, αναπτύσσοντας μια νέα γλώσσα για να ονομάσει το ακατανόμαστο ενώ ο καταιγισμός των ειδήσεων, των δηλώσεων και των σχολίων, συχνά περισσότερο αποκρύπτει παρά αποκαλύπτει την ουσία των γεγονότων.

Η κρίση των ΜΜΕ ξεκινά βέβαια πολύ πριν η σημερινή οικονομική της διάσταση αναδυθεί κυριαρχικά. Με μια έννοια η κρίση αυτή προετοίμασε, μαζί με άλλες παραμορφώσεις και δυσλειτουργίες της κοινωνίας μας, καθώς και τις δυσμενείς διεθνείς εξελίξεις, ό,τι ζούμε σήμερα. Σε ένα βαθμό οι απώτερες αιτίες της έχουν να κάνουν με τεχνολογικές και οικονομικές εξελίξεις. Στο πλαίσιο των εξελίξεων αυτών ο γραπτός τύπος δέχθηκε τον επιθετικό ανταγωνισμό της τηλεόρασης και αυτή με την σειρά της βρέθηκε να απειλείται από το νέο μέσο του διαδικτύου και το όλο σύστημα να κλονίζεται, καθώς οι παραδοσιακές σχέσεις εξάρτησης και οι πηγές χρηματοδότησης καταργούνται.

Σε ένα άλλο πολύ σημαντικό ποσοστό ωστόσο, η κρίση σχετίζεται με τις πολιτικές που ακολουθήθηκαν και συνεχίζουν να ακολουθούνται στη δημοσιογραφία και που επηρεάζουν πολιτισμικά ολόκληρες κοινωνίες. Η εργοδοσία των Μέσων και το κράτος έχουν το μεγαλύτερο ίσως μέρος ευθύνης για όσα συμβαίνουν. Αλλά μέγα, επίσης, μέρος ευθύνης έχει και μερίδα τουλάχιστον των εργαζομένων στα Μέσα που υπέκυψε, στο επίπεδο των ιδεών και των σχέσεων στο θέλημα της νεοφιλελεύθερης αγριότητας και δεν θέλησε ή δεν μπόρεσε να παραγάγει έναν καίριο και πειστικό λόγο. Συνέπεια είναι η απαξίωση των Μέσων, ιδίως ανάμεσα στους νέους που αποτελούν το πιο ζωντανό κομμάτι της κοινωνίας μας.

Το τρομερό κύμα των απολύσεων, που ακόμα δεν το έχουμε ζήσει σε όλη του τη βιαιότητα και την έκταση, ήρθε σαν συνέπεια των αλλαγών αυτών συνδυασμένων με την απόλυτη περίπτωση πολιτική και οικονομική ασυδοσία της εργοδοσίας και τη συνενοχή του κράτους στην ασυδοσία αυτή. Η απουσία ουσιαστικά νομικού πλαισίου και η γενικότερη πολιτική και διοικητική πρακτική διευκολύνουν την ανάληψη απόλυση όλο και περισσότερων εργαζομένων χωρίς την παραμικρή εξασφάλιση για το μέλλον τους.

Μέσα σε αυτή την κατάσταση της γενικευμένης κρίσης και της ραγδαίας αποσύνθεσης του επικοινωνιακού τοπίου πρέπει όλοι εμείς, εργαζόμενοι, άνεργοι, φοιτητές, σπουδαστές και δάσκαλοι που έχουν σχέση με την Επικοινωνία και τα Μέσα να διατηρήσουμε και να κάνουμε πράξη τη διάθεση για επικοινωνία, αλληλεγγύη και δράση. Μέσα από τη διάλυση πρέπει να αναδυθούν νέες επικοινωνιακές ιδέες, θεσμοί και πρακτικές. Η ημερίδα που πραγματοποιείται την **Τρίτη 22 Νοεμβρίου 2011, ώρες 12-4 μ.μ.** στο αμφιθέατρο Δρακόπουλου, στο κεντρικό κτίριο του Πανεπιστημίου Αθηνών (Πανεπιστημίου 30), θα θέλαμε να αποτελέσει ένα βήμα σε αυτή τη δύσκολη και απαραίτητη πορεία.